

C-3-B
Castelló 001 2K
Calc/0573 (1)

Gonçal Castelló
c/. Aribau, 265, 6è, 1a
08021 Barcelona

Benvolgut amic:

He de començar aquestes ratlles demanant-te disculpes. T'havia d'haver escrit molt abans, però estic passant una temporada difícil. a causa de la greu malaltia de la meva dona. Suposo que ja en deus saber alguna cosa per en Tísner, el qual, amb el seu problema ocular, també ens té ben amoïnats.

El cas és, Castelló, que hem hagut de canviar les nostres habituds i això m'ha trasbalsat tot el meu ritme de treball. M'he endarrerit en una colla de compromisos, se m'ha acumulat la feina per fer i a vegades penso que no me'n podré sortir. Tinc firmats contractes que m'obliguen al compliment d'obligacions que he hagut d'ajornar, fins i tot amb greu perjudici dels meus interessos professionals i econòmics.

T'explico tot això amb el prec que et facis càrrec que encara no he pogut llegir l'original que vas tenir la gentilesa d'enviar-me. La qüestió del pròleg (m'honora que em demanassis de fer-lo), em planteja un problema de coherència: porto publicats tres articles -dos al desaparegut "Canigó" i un a l'"Avui"- on he deixat dit que els pròlegs em semblen innecessaris i, segons com, indiscrets. Sembla que el prologuista s'erigeixi en alligador de possibles lectors distrets i que els digui que el llibre els ha d'agradar per unes determinades raons que a ells, potser badocs, qui sap si els passarien per alt. A mi em sembla que entre l'autor i el lector no hi ha d'interferir ningú, perquè és una comunicació plena d'intimitat. Admeto la possibilitat d'equivocar-me, però és, en tot cas, una opinió sincera.

Si tu m'ho permets, llegiré les teves narracions tan bon punt en tingui lleure, per poder fer-ho amb l'atenció i l'interès dels quals ets mereixedor. I tot seguit t'escriuré una carta (no un pròleg) expressant-te la meua impressió sincera, que serà bona perquè als meus ulls tens un crèdit d'escriptor excel·lent. Serà un text curt, perquè una altra de les meves fòbies són els textos llargs que pretenen explicar, o jutjar, allò que el lector trobarà tot seguit pel seu compte.

Podràs fer de la carta l'ús que et sembli convenient, Però et demano -encara!- més temps, per les causes que t'he explicat al començament d'aquestes ratlles. Confio en el teu afecte i la teua comprensió.

Una forta abraçada per a tu, Gonçal, i per a la teua esposa.

Pere Calders

Barcelona 3 d'agost de 1991